

Tartumaa aasta ema 2016 elab Ülenurmes!

Ülenurme Vallavolikogu esimees Heiki Sarapuu õnnitleb TÜ aulas aasta ema Helle Kassi. Vasakul Tartu Maanaiste Liidu juhatuse esinaine Mall Türk. Foto: Maire Henno

Tartu Maanaiste Liit koostöös Tartu Maavalitsusega ja Tartumaa Omavalitsuste Liiduga austas ja tunnustas ka tänava Tartumaa tublisid pereemasid. Laupäeval vahetult enne emadepäeva toimus Tartu Ülikooli kaunis aulades emadepäevaaktus, mille kulminatsioonina kuulutati välja seekordse konkursi võitja, Tartumaa aasta ema 2016. Seekord oli komisjoni otsuse kohaselt tublimatest tublimaks hinnatud meie vallakaaslane HELLE KASS.

Helle on sündinud Põlva rajoonis Mikitamäel kuuelapselise pere noorima lapsena. Kui väike Helle Mikitamäe 8-klassilisse kooli läks, oli õdedel-vendadel juba sama kool lõpetatud. Keskkoolis käis Helle, siis veel neiupeelvenimega Saarelaan, Värska Keskkoolis ning pärast seda õppis Eesti Põllumajanduse Akadeemias ökonomistik. Esimene töökoht oli tal Värska sovhoosis, siis järgnes aasta töötamist abikaasa Antsu kodukandis Viljandimaal Kõrgemäe sovhoosis (Ants Kass töötas seal peagronoomina) ja seejärel 22 aastat Ülenurmel asuvas Eesti Põllumajandusmuuseumis. Aastast 2005 töötab ta Vanemuise teatris pearaamatupidajana. Kogu oma tööelu ongi ta pühendanud raamatupidamistööle, olles oma suurt vastutust nõudvas kutsetöös alati ülimalt täpne ning korrektnne, samas on teda õnnistatud suurepärase oskusega kõigi inimestega hästi ja sõbralikult suhelda. Kolleegid iseloomustavad Hellel väga hooliva, mõistva ning abivalmis ja kaastundliku inimesena, kes kõige nõudlikum on just iseenda ja oma töö tulemuste suhtes. Kõikvõimalikel kontrollidel pole Helle Kassile kunagi mingeid etteheiteid olnud. Ka kõigi oma ülemustega on Helle osanud rahumeelselt ja konfliktivabalt koos töötada.

Viljandimaalt tuli pere Ülenurmele elama ja tööle toonase majandijuhi Kalju Roosve kutsel – EPA Ülenurme õppe-katsemajand vajas direktori asetäitjat tootmise alal ja pereisa Ants hakkaski pakutud ametisse. Pere sai elamiseks sovhoosi maja, kus enne oli olnud lastesõim ja suvel oli sinna majutatud üliõpilasmaleval. Lastesõime aegadest oli kõõgis näiteks kolm kraanikaussi. Maja remonditi, mõne aasta pärast osteti see perele pärisoksuks. Kasside perel olid oma laudas sead, lehm, kanad, lambad, mullikas – töökas pere hoolitses loomade eest ja hoidis oma kodu.

Helle Kass on viie lapse ema. Kõik lapsed on omandanud kõrghariduse ja on oma kutsetöös edukad. Igaühe üle võib nende ema õigustatult olla ääretult uhke, sest igaüks on elus leidnud oma tee, igaühe elukäik on omanooline ja silmapaistvalt tulemuslik. Helle on ka emana olnud maksimalist, kes ei peljanud tööd ega vaeva.

Helle vanim laps Annelly Toomiste on õppinud Tartu Ülikoolis eesti keelt võõrkeelena ja rootsi ning soome keelt kõrvalainena. Annelly suudab suhelda vabalt viies võõrkeeles. Praegu tegutseb ta AS Antsla-Inno müügijuhina. Antsla-Inno kuulub soome mõõblitekoncerni Pohjanmaa Kaluste OY, firma tegeleb mööbli tootmisega. Annelly tegeleb enamasti müügiga Balti riikidesse, Ukrainasse, Sloveeniasse, Bulgaariasse ja Kaliningradi. Ema ütleb, et tema jaoks on Annelys n.ö kaotsi läinud ka väga hea õpetaja – oma väiksemaid õdesid-vendi on ta omal ajal väga oskuslikult ja kannatlikult õpetanud.

Kuigi suguseltsis pole keegi merega kunagi seotud olnud, on pere järgmise lapse Lauri Toomiste eelistuseks saanud veeteed. Tartus 2 aastat edukalt jõelae-vandust õppinud noormees suundus edasi õppima TTÜ Eesti Mereakadeemiasse mehaanika erialale ja töötab pärast kooli lõpetamist hooldusteenistuse juhina

Veeteede Ametis kuni 30. aprillini. Maikuust on Lauri uus kodu aga Värskas. Lauri ja tema kaasa Jane perre on maikuus sündimas väike tütreke. Alates 2. maist jätkab Lauri tööd Tartus, Veeteede Ameti Tartu navigatsiooni märgistuse teenistuse spetsialistina.

Kolmas laps Kairi Pauskar elab perega Tallinnas, peres on 2 tütar, neist vanaem käib teises klassis ja noorem on kolmeaastane. Kairi on lõpetanud Tartu Ülikooli IT-erialal. Ta töötas seitse aastat Webmedia personalijuhina ning hetkel töötab personaliarhitektina firmas Transferwise. Ta aitab ehitada tugeva organisatsioonikultuuriga ettevõtet, millega talendid tahaksid liituda ja kus nad saavad õnnestuda. Lisaks personaliprotsesside loomisele, töötajate rahulolu parandamisele toetab ja arendab Kairi juhte. TranserWise on rahvusvahelisi makseid pakkuv ettevõte, kus tänaseks töötab 46st rahvusest üle 500 inimese.

Pere neljas laps Kristi Kass oli õpetaja Ursel Oja laulustuudios silmapaistev laululaps ja koolis edukas õpilane, edasiõppimiseks valis neiu Sisekaitseakadeemia, kus õppis avaliku halduse erialal. Mitmes Tartu asutuses kätt proovinud, leidis Kristi oma tõelise kutsumuse hoopis joogatreenerina. Ta õppis šivananda joogat ja tegi Poolas joogatreeneri kutseksamid. Praegu töötab ta Tartus ning on sertifitseeritud kui šivananda jooga õpetaja. Oma kõige esimese diplomeeritud treeneri joogatrenni tegi Kristi aga kodus oma lähedastele, kui kogu pere oli jõulude ajal Ülenurmes ema poole kogunenud ja tundis sellest treeningust suurt rõõmu ja elevust. Selleks, et oma tervise eest hoolitseda, käib Helle tütre juures kaks korda nädalas jooga trennis alates aastast 2012.

Kristi peres kasvab 3-aastane tütar.

Helle Kassi noorim laps Arvi on ainuke, kes on oma erialavalikus kõige rohkem ema jälgedesse astunud. Lõpetanud TÜ majandusteaduskonna, jätkas ta magistriõpinguid Saksamaal Berliini ülikoolis. Arvi töötab Berliinis asuva firma Guandoo GmbH finantsjuhina. Ta on Berliinis elanud nüüdseks juba 8 aastat. Selle suve juulis sünnib Arvi ja Margiti perre väike tüdrukuke. Nõnda on suur pere üsna jõudsalt suurenenud, ühealasi mängukaaslasti Ülenurmele vanaema aeda õue-murule tuleb aina juurde!

Kõik Helle lapsed on olnud ka edukad sportlased. Kairi oli omal ajal vabariigi tasemel peantsija ning armastab tantsimist siamaani, Arvi oli vabariigi noortekondise tasemel kergejõustiklane. Annelly lemmikharrastuseks oli võrkpall, sulgpalli mängib ta praegugi suure mõnuga. Lauri on enesestmõistetavalt suur purjetamisõber. Ema Helle oli hoolas lapsi trennidesse vedama; kui pereisa Ants oli teinekord kuskil hõivatud ja lapsi viima ei saanud sõita, siis oli põllumajandusmuuseumi direktor Kalju Roosve see, kes kolleegile appi ruttas ja Kairi trennidesse sõidutas, nii et treeningukaaslastel arvasidki muheda olemisega vanahärra olevat Kasside pere vanaisa.

* * *

...2010. aasta hirmtuksune talvehommik sai selle suure pere saatuses pöördeliseks. Pereisa Ants oli küll varahommikul Hellele kurtunud, et väsimus on suur ja tõusta ei tahaks, ent kohusetunne sai siiski võitu ja Ants läks tuisuvaaluseid teid lahti lükkama. Loodus märatses ja traktor müris, hilinenud rong tuli läbi tuisu... Raudtee ülekäigu lumelagedaks lükkamine jäi suure pere isa viimaseks teoks selles elus... Helle jäi lastega üksi ja kõigega pidi ikkagi toime tulema... Elu tuli edasi elada ja aja möödudes tuli Helle ellu kaasteeliseks Raivo Nisu, kunagine kolleeg ja ülemus põllumajandusmuuseumi-aegadest, kes Hellest juba paar aastat varem üksikuks jäänud. Nüüd elavad nad koos aktiivset ja harmoonilist ellu, nädalalpaan näeb välja silmapaistvalt organiseeritud: esmaspäevaõhtud veedetakse koos kodus, teisipäeval on Helle tütre juures joogatrenn ja Raivol Haaslava meeskoori lauluproov, kolmapäeval käiakse suure rõõmuga üheskoos Kodukotuse klubis Vana Hõbe seltskonnatantsu trennis, neljapäeval on Helle joogatrenn ja Raivol Ülenurme segakoori lauluproov. Tihti käiakse ka oma teatri kontrollitendusis vaatamas või ollakse kuskil mujal mõnel üritusel, laupäev-pühapäev on kodu jaoks.

Helle peab lugu tervislikest eluviisidest. Kui hõbedastes aastates Raivo oli omal ajal kimpus ülekilodega, siis praegu räägib ta tunnustavalt sellest, kuidas Helle oskas ta tasakaalustatud toitu pakkudes ja samas diskreetselt liigest ki-lodekoormast vabastada. Raivo kiidab siiralt Hellel kui head koduhaldjat, mõt-tekaaslast ja pühendunud ema, kiidab ühtehoidvat peret ja tihedaid peresuhteid. „Meil mõlemal on justkui mingi sisetunde gaasiandur. Ja me pole laisad andeks paluma,“ resümeerib Raivo suhte eduka sujumise.

Ülenurme Vallavolikogu maikuuistung

Ülenurme Vallavolikogu VIII koosseisu XXIII istung toimus 3. mail k. a. Istungist võttis osa 15 vallavolikogu liiget, puudusid A. Suvorov ja S. Tsahkna.

1. Vallavolikogu istungil kuulati Alar Süüdeni informatsiooni Õssu külas asuva Eerika tee 1 hoone kasutamise tulevikuplaanidest. OÜ ICO PARK, kellele hoone kuulub, on ka edaspidi huvitatud Ülenurme vallale hoone rentimisest, et seal saaks edasi tegutseda Soinaste lasteaia Laululind filiaal.

2. MTÜ Tervise ja Tugevuse Keskus avaldas soovi Tõrvandi alevikus Papli 4/5 II korruse ruumide nr 11-15 tasuta kasutusele võtmiseks valla elanike tervist edendaval eesmärgil.

Vallavolikogu andis nõusoleku töökoda-depoo teise korruse ruumide (üldpinnaga 82,3 m²) tasuta kasutamise lepingu sõlmimiseks MTÜga Tervise ja Tugevuse Keskus.

3. Otsustati taotleda valla munitsipaalomandisse sotsiaalmaana Uhti külas Kodukolde mü (suurus 1,31 ha) ja Ülenurme alevikus Veetilma mü (0,9 ha) ning rohealana Soinaste külas Võsumäe mü (2,8 ha), Tõrvandi aleviku Uuetoa mü (1,1 ha) ja Uueveere mü (0,08 ha).

4. Otsustati taotleda valla munitsipaalomandisse maaüksused, mis on moodustatud riiklikus teeregistris kohaliku teena arvel olevate teede ja tänavate aluse ja nende teenindamiseks vajaliku maa ulatuses (37 maaüksust).

5. Anti luba võõrandada otsustuskorras Ülenurme vallale kuuluvad Räni aleviku vee- ja kanalisatsioonitorustikud ning kanalisatsiooniplad aktsiaseltsile Tartu Veevärk.

Järgmine vallavolikogu istung toimub 14. juunil 2016. a kell 16.00 Reola kultuurimajas.

REET SAKK,
vallasekretär

Infopäev korteriühistute esindajatele

1. jaanuaril 2018 jõustuv korteriomandi- ja korteriühistuseadus toob kaasa suured põhimõttelised muudatused korteriühistutele ja veel enamgi neile, kes senini majandavad ühises vormis. Kõige suurem mõju on muudatusel, mille kohaselt korteriühistu asutatakse seaduse alusel, kui korteriomanikud ise selle kohta otsust ei tee. Sel juhul kohaldatakse korteriühistule seadusest tulenevaid tingimusi, mis ei pruugi olla sugugi need, milles korteriomanikud oleksid põhikirjas soovinud kokku leppida, kui korteriühistu oleks asutatud nende endi soovil.

Selliste tingimuste hulgast mõjutab igaüht kõige enam ehk maksukoormus. Kulusid võib ju jaotada väga erineval viisil ja täpselt nii, nagu ollakse harjunud. Näiteks on tavapärase jaotada prügiveokulud ära korteris elavate inimeste arvu alusel. Kui korteriühistu asutatakse aga seaduse alusel ja ilma põhikirja koostamata, siis tuleb kulusid hakata jaotama proportsionaalselt kaasomandi suurusele. Sama kehtib ka muude kulude jaotamise kohta.

Samamoodi on ebamugavamaks muutunud ka korteriühistu juhtimise korraldamine. Valitsejaks ei saa uue seaduse valguses olla enam füüsiline isik, vaid üksnes juriidiline isik, kes nimetab füüsilise isiku majahalduriks. Majahaldur peab aga omama tööks vajalikku kutsetunnistust. Nii võib näiteks juhul, kui juhatast ei ole valitud või on tekkinud konfliktid kas valitud juhatuses või juhatus ja liikmete vahel, korteriühistu sattuda olukorda, et kohus määrab juhatus asendusliikmeks seaduse tähenduses majahalduriks sobiva inimese ning sisuliselt võib korteriomanikel muutuda hoopis raskemaks juhtida ühistut oma vajadustele vastavalt ning ühtlasi võib ka see teenus osutada rahaliselt hoopis kallimaks võrreldes sellega, milliseks oleks hind võinud kujuneda, kui need otsused oleks teinud korteriomanikud ise.

Korteriühistute majandamisel on soovitatav pöörata tähelepanu ka sellele, et Euroopa Liidus ja seega ka meie riigis on endiselt suur tähelepanu energiasäästul, mida toetatakse ka korteriühistutele Kredexi kaudu antavate rekonstrueerimistoetuste abil.

OÜ Ropka Elamu on korteriühistutele teenuseid pakkunud alates 2001. aastast ning meie portfelli kuulub hetkeseisuga 89 korteriühistut. Meie teenuste spekter hõlmab kogu elamu majandamiseks vajalikku – haldust, raamatupidamist, juriidilist teenindamist, erinevaid hooldustöid. Lisaks on meil ka suured kogemused Kredexi toetusel toimuvate tervikrenoveerimiste korraldamisel. 2015. aastal lisandus teenuste hulka tehnilise konsultandi teenus.

Kutsume korteriühistute esindajaid infopäevale 7. juunil k.a kell 18.30 Eesti Põllumajandusmuuseumi häärberi saali.

MARIANNE PRUKS,
OÜ Ropka Elamu jurist
tel 553 1211

Emadepäev Reola kultuurimajas

„Kui palju inimesi on? Kas algab juba? Kas kontsert läheb hästi?“ küsis minult väike tüdruk lava taga, kes ootas kannatamatult, millal esinema minna. Saal oli inimesi täis ja kuulda oli ärevat suminat. Tuled kustusid ja lavaprojektorid süttisid. Millegipärast olin ka mina ärevil – süda põksus tugevalt ja peopesad higistasid. Sammusin kardina tagant lava ette ja selle aja jooksul mõistsin, et ärev tunne mu sees ei ole hirm, vaid austus, mida tunnen enda ema vastu.

Sellel aastal 8. mail korraldasid emadepäeva kontserdi Ülenurme valla nooremad ja vanemad lapsed. MTÜ Önnemaa laulustuudio juhendajad Tiina Sakjas ja Liis Aliste esinesid enda värviliste laulurühmadega – roheliste, punaste, siniste, oranžide, roosade ja kollaste rühmade laululapsed laulsid emadele siiralt ja kauniilt. Tõeliselt põnevate tantsudega esinesid JJ Street Ülenurme ja Önnemaa Neptune. Neid tantsusamme ei oskagi ma kirjeldada, aga minu lugupidamine noortele, kes tantsurühmi veavad ja neis kaasa teevad.

Kui nooremad lapsed olid enda etteastetega lõpetanud, astusid lava ette suuremad lapsed. Ülenurme segakoor ja naabripoisid Haaslava meeskoori Väikesest Pundist läkitasid lauluviisid otse publiku südamesse ning iga saalisviibija sai elurõõmu ja -sügavust enda hinges tunda.

Täna esinejaid, kes sel aastal niivõrd kauni kontserdi korraldasid. Minu emale meeldis see väga. Aitäh!

ANDRI VIINALASS,
Ülenurme valla kultuurijuht

Hea võidab kurja

Sedamoodi lühidalt võiks kokku võtta Reola kultuurimajas 29. aprillil esietendunud näidendi „Saa õnnelikuks, väike Cosette!“ sõnumi. Näidend on instseneering Victor Hugo romaani „Hüljatud“ ja pajatab vanemateta laste troostitust ning ülekohut täis elust südametute rahamaiste inimeste hulgas. Väikese orvuks jäänud tütarlapse Cosette'i elu oli kurb ning väikseimagi lootusekiireta, kuni saabus heatahtlik ja hooliv Tundmatu... Näidend ise tekitas tunde, nagu oleksid jõulud – siis ju need imed juhtuvad, siis võidab hea kurja ja ahnus leiab karistuse.

Tore oli vaadata noori näitlejaid, kes aastatega lavajulgust ja –kogemusi kogunud ning rollitõlmistega usutavalt ja vahvasti toime tulid. Liisa-Lotte Pehter, Carol Kottisse, Grete Muni, Andero Tuhanen, Ele-Liis Evestus, Birgit Paidre, Karel Keis, Artur Tamm, Karl-Andreas Puniste – kõigil neil noortel oli laval oma osa täita ja kõik nad on koos näitejuht Aime-Laine Kahkiga teinud kuude viisi põhjalikku tööd, et pealtvaatajatele elamust pakkuda. Kui näitemängu lõpus tekib saalisistujal tunne, et tahaks veel ja et see ei saanud ju ometi nii ruttu läbi saada, siis on näitlejate töö olnud vaieldamatult tulemuslik.

Hästi positiivselt ja südamliselt mõjusid ka noorte näitlejate tänusõnad oma juhendajale. Tänu osalemisele Reola Noorte Näitetrupi töös on ehk nii mõnigi lapsena näitlemisega alustanu leidunud oma tulevikukutsumuse või vähemalt saanud tubli näitlemiskogemuse ja eluks tarvilise julguse ning oskuse esinemiseks.

Palju õnne näitetrupile, jõudu ja tarmukust edasi askeldada!

Maire Henno

Minu armsad noored näitlejad

Selle 16 aasta jooksul on Reola Noorte Näitetrupi mitu koosseisu suureks kasvanud, aga praegune koosseis on kõige kauemaks tegutsema jäänud.

Olen algklasside majas lavastanud praeguse 6.a klassiga alates laste esimesse klassi tulekust kokku 10 näidendit. Kultuurimaja on koguklassi-näidendites tekkinud näitlemishuvi jätkama ja edasi arendama tulnud 8 õpilast, nendest Liisa-Lotte Pehter ja Karel Keis esinevad juba neli aastat koos vanemate klasside õpilastega. Aga Grete Muni, Andero Tuhkanen, Birgit Paidre, Ele-Liis Evestus, Artur Tamm ja Karl Puniste on samuti väga tublid.

11.a klassi õpilane Carol Kottisse on kultuurimaja laval olnud kõige kauem, juba kolmandast klassist alates, tookord mängisime „Kurja kuningatütarit“, ja Carol on näitetrupile siamaani truuks jäänud. Temaga kõrvuti on ikka näitemängumaailmas olnud väsimatu Pilleriin Vesi, kes jaksab olla ka gümnaasiumis õpilasomavalitsuse president ja väärilt kooli esindada. 11.a klassi õpilased on osalenud peaaegu kogu klassiga suurtes näitetrupi lavastustes nagu „Peeglimeister“, „Jumpovaari“, „Ahjualune“, „Vanaema kuningriik“ jt. Marili Gross ja Sander Kotkas samast klassist on olnud korduvalt kandvates rollides ja kuigi nad õpivad nüüd linnagümnaasiumides, on nad ikka osalenud ka meie näitetrupi töös.

Eraldi kirjutan veel Sandra-Lisbeth Heinlost, kes on kõik aastad meie näidendite peaosades esinenud, kuid kahjuks viieteistkümnenda, meie juubelihooaja etenduse eel saadud õnnetu jalavigastuse tõttu pidi oma kätteõpitud peretütre-rolli osatähtmist jälgima asendusnäitleja esituses, olles ise paraku saalis pealtvaataja.

Aitäh nii eelmistele kui praegusele kümneliikmelisele koosseisule pühendunud suhtumise eest kõikide näidendite proovidesse ning lusti ja rõõmuga toimunud etenduste eest! Olete mulle südamelähedased ja toote mu ellu positiivseid emotsioone. Eriti meelde jääb oli 29. aprillil esietendunud „Saa õnnelikuks, väike Cosette!“ Olge ka teie, mu noored sõbrad, õnnelikud!

AIME-LAINE KAHK,
näitetrupi juhendaja

„Saa õnnelikuks, väike Cosette!“ näitetrupp koos juhendaja Aime-Laine Kahkiga.
Foto: Sandra Ird

Südamekuu Soinaste lasteaias Laululind

Laululinna lasteaia tervisematk
Foto: Kelly Kald

Tervishoid on Laululinna lasteaias vaieldamatult oluline. Tervise edendamine käib igapäevaste tegevuste abil, nagu tervislik toitumine, aktiivne liikumine ja rahuliku uneaja tagamine. Aprillikuus pöörasime erilist tähelepanu just aktiivsele liikumisele, mis omakorda soodustas head söögiisu.

Üks tore ettevõtmine oli ülemajaline tervisematk, kus osalesid nii suured kui väikesed. Igaühele oli leitud jõukohane matkarada. Nii palju oli vaadata ja arutleda, sest kevade määrke paistis igal pool. Suuremad ja kiiremad lapsed läbisid raja vaevata ning nii palju jõudu oli veel ülegi, et sai liivakastis mängida ja lasteaia õuealal ratastega sõita. Väiksemad lapsed uudistasid ümbrust ja inimesi, tervitades viisakalt lasteaia lähinaabreid.

Samal nädalal said lapsed harjutada ratta käsitlemise osavust. Liikumisõpetaja Karl oli välja mõelnud erinevad rattarajad, kus lapsed vigursõitu harjutada said. Kiiresti sõita oskab igaüks, kuid nüüd näitasid Laululinna lapsed ka oma vilumust. Abiratastega liiklejad olid sama usinad ja läbisid kõik rajad suurima hoolega.

Liikumine ja aktiivne eluviis eeldab piisavat vee tarbimist ning tervislikku toitumist. Põhitõde, et janujook on vesi, teavad kõige pisemadki Laululinna. Vesi on sedavõrd oluline, et pühendasime sellele terve päeva. Õppealajuhataja Kaia ja tervishoiutöötaja Kelly tutvustasid lastele vee erinevaid omadusi ning tehti ka põnevaid katseid veega. Selleks, et tervislik toit meie laual oleks ikka täisväärtuslik, idandasid lapsed idusid. Lastel oli põnev jälgida idude kasvu ja muutumist. Enda kasvatatud idud maitsesid hästi.

Laululinna toimetavad eelkõige head eeskujud järgides. Lasteaia töötajad olid südamekuul eriti tublid, aktiivsed ja tervislikud. Lõuna ajal, kui lapsed nautisid oma und, käis personal vahetustega kepikõndi tegemas. See andis omakorda hea võimaluse oma kogemuste ja murede jagamiseks. Kinnistamiseks tervislikust tootumisest, osalesid lasteaia töötajad koolitusel. Tähtis on laste motiveerimine uute mitmekülgsete toitumise maitsmisel.

Volbriöö lähenedes oli aeg üles otsida ja kapist välja võtta oma kõige uhkem „pidurüü“, viigid ja kortsud sirgeks triikida, pühkida tolm oma „lennumasinalt“, tuletada meelde võlusõnad, kontrollida pidureid – ja nõidade trall võis alata. Meie lasteaia volbriitraditsioon jätkus ka sellel aastal.

Nõidade seadusesse on kirja pandud: „...pääsemaks Blocksbergi mäele, kus kõige vägevamad tantsu keerutavad, peavad kõik, nii suured kui väikesed aru andma ja jõudu katsuma“. Pääsukeste rühma ülesanne oli läbi viia nõidade jõu ja osavuse proov. Ette olid valmistatud mitmed katsed. Kõige olulisem, et üldse oma „lennumasinaga“ sõita saaks, on vaja painduvust, mida kontrolliti „luualimboga“. Tuleb tõdeda, et pika talvega polnud keegi kangeks ega kõveraks jäänud. Köietõmbamises olid kõik väikesed nõiakandidaadid vanadest peanõidadest ikka paljukordselt jõulisemad. Kuna söömine on ainuke asi, mis toidab, sai läbi viidud ka kokanduse minutid, kus valmistasime ämblikuvinereid. Õige maitsvad said need küll. Tunnistus oli jõu- ja ilunumbrite sooritamise kinnitamiseks, mis lubas õigel Volbriööl luua selga hüpata ja pidustustele lennata. Janu kustutamiseks said kõik rühmad endile nõiajooji, mille retsepti teavad ainult meie maja peanõiad.

MERILI KÄÄMBRE,
REGINA HALJAK-MÄESAAR
Pääsukeste rühma õpetajad

Meie maja tsirkus

Tsirkus
Foto: Silva Meos

*Meis kõigis on kübeke klouni
ka siis, kui seda ei näe...*

Kõik sai alguse „Segasumma suvila” projektist, mille käigus püüdsid Mõmmikud pilku heita tsirkusemaailma. Siit algas idee teha ise tsirkuseetendus. Õhinal asusid lapsed välja mõtlema ja harjutama trikke žonglööridele, akrobaatidele, kõielkõndijatele, jõumeestele, mustkunstnikele ja lõvidele otse džunglist. Õpetajatel oli huvitav jälgida laste loovliikumise kujunemist etenduseks, lastel aga täiesid teadmised koostöö tähtsusest.

Et ettevõtmine õnnestuks, on vaja suurepäraselt igakülgset meeskonnatööd. Lisaks Mõmmikute rühma meeskonnale nakatusid ideest ka muusika- ja liikumisõpetaja, kelle planeeritud harjutamise tulemusel valmisid eakohased etteasted. Ülesandeid jagus lastevanematelegi.

Harjutamine teeb meistriks ja peagi olid

Mõmmikud etenduseks valmis. Täna on täissaalile esinetud kolmel korral – Ülenurme lasteaia lastele, Mõmmikute rühma vanematele ja vanavanematele ning „Rübliku” ja „Laululinnu” lasteaia lastele.

Haridus- ja Teadusministeeriumi üldosakonna peaspetsialist Tiina Peterson kommenteeris peale ühte etendust: „Kõige enam meeldis see, et lapsed olid õhinaga asja juures. Neile meeldis see, mida nad tegid. Etteasted olid huvitavad, mitmekesised ja mis kõige tähtsam – laste endi loodud”.

Mõmmikute õhin esinemisest nakatas ka publikut.

Aastad mööduvad, tuuled pöörduvad – tsirkus alati jääb!

LIINA MÄESAAR,
Ülenurme lasteaia Mõmmikute rühma
õpetaja

Tervislik taldrikutäis

Eerika Laululinnu lasteaed on liitunud tervist edendavate lasteaedade võrgustikuga. Tervisest hooliva lasteaiana peame oluliseks õigesti toitumist.

Tartu Tervishoiu Kõrgkooli tudengid viisid Laululinnu lasteaia Eerika filiaalis läbi terviseedendusliku projekti nimega „Laste tervisekäitumine ning lapsevanemate ja haridusametuste mõju sellele”. Projekti eesmärgiks oli propageerida õiget toitumist, tervisliku toidu väärtustamist ning tervislike toitumisharjumuste kujundamist. Lapsed veedavad suure osa päevast lasteaias, seega ka lasteaiaõpetajad ja sealsed sõbrad on neile eeskujuks. Lasteaial on oluline roll laste suunamisel õigete valikute tegemisele, õigete hoiakute ja teadmiste kujundamisele.

Alustasime oma tegevust sellega, et näitasime lastele Jussi multafilmi, kus räägitakse taldrikureeglist. Tegime selle reegli lastega kohe ka kohapeal läbi. Jagasime lapsed gruppidesse ja iga grupp sai ühe taldriku ja palju erinevaid toiduaineid, nii tervislikke kui ka ebatervislikke. Lapsed said rühmas arutada, mida nad taldriku peale paneksid, ning koostada ühe tervisliku eine.

Seejärel mängisime teatevõistlust „Õiged toiduained õigesse ringi”. Võistlus toimus kahes rühmas ning võistluse eesmärk oli kõik toiduained viia lõpp-punkti punasesse või rohelisse ringi. Punasesse võis asetada need toiduained, mida ei tohiks iga päev tarbida, ja rohelisse ringi läks see toit, mida just iga päev oleks arukas süüa. Kõik olid väga tublid ning enamus toiduaineid asetati õigesse rõngasse.

Tervislikku taldrikutäit koostamas.
Foto: Silva Meos

Laste teadmised antud teemast olid päris head. Nad oskasid nimetada palju tervislikke ja ebatervislikke toiduaineid ning teadsid, et näiteks karastusjooke ja maiustusi ei tohi iga päev ja palju tarbida.

Lõpetuseks kordasime veel kõik õpitu üle ning jagasime rühmadele aktiivse osavõtu eest diplomid. Vanemate jaoks koostasime infolehe, kuhu sai kirja pandud 10 soovitud, kuidas last paremini sööma motiveerida.

KELLY KALD,
Eerika Laululinnu lasteaia tervishoiutöötaja

Laululinnu lasteaia kevadpidu

Ilusal päikeselisel kevadpäeval, 11. mail kogunes taas kogu Laululinnu lasteaia pere koos lapsevanematega õue, et tähistada traditsioonilist kevadpidu. Kostüümid valmis, laulud ja tantsud selged, võis reis ümber maailma alata, sest reisibüroo Laululind oli muusikaõpetaja Triinu meeskonna eestvedamisel planeerinud põneva seiklusreisi.

Oma lasteaia hoov on turvaline paik. Aegajalt on huvitav tiibu sirutada, et vaadata, mis merede taga toimub, sest on ju mereaasta. Õpetaja Maimu Pärn oli kirjutanud vahva stenaariumi perest, kes läks reisile ümber maailma. Osavalt kehastasid oma rolli reisijatena Tihaste rühma Liisa ja Romet. Õpetaja Maimu oli vanaema, õpetaja Karl isa ja õpetaja Silja ema rollis. Pääsukeste rühma lapsed saatsid kaasreisijatena kohvritantsu tantsides reisisellid teele. Reisil nägi vahva perekond hiinlasi, eskimoid, aafriklasti, ameeriklasti ja austraalla-

si, kelle rollid olid endale võtnud lasteaia lapsed. Reisilt koju jõudes leidsid nad siiski, et hea on vahel käia kaugel mõistmaks, et kõige parem koht on ikkagi oma kodu ja Eestimaa. Ühiselt esitas Laululinnu pere kevadpeo lõpus laulu oma kodumaast ning direktor Tiina Trees saatis tänusõnadega kõik rühmad meie kokkade küpsetatud maitsvat kringlit sööma. Lasteaia hoov oli täis mõnusat saginat, laste kilkeid ja rõõmu.

Suur tänu meie oma Laululinnu reisibüroo meeskonnale ja õpetaja Triinule vahva peo eest! Täname vanemaid abi eest laste kostümeerimisel ning suur tänu läheb meie osavale näitetrupile. Oli üks vahva ja meelde jääv kevadpidu Laululinnu lasteaia hoovis.

KAIA PÄRN,
Soinaste lasteaia Laululind õppealajuhataja

Ülenurme segakoori juubelikontsert

Maire Henno kirjutas Ülenurme segakoori kohta 2010. aasta detsembrikuu „Olevikus“ järgmiselt: „...laenutasime n.ö oma kulu ja kirjadega igaüks Vanemuisest, või kust keegi sai, glamuurihõngulise kostüümi, mehed sättisid punase kivilipsu lõua alla – ja nõnda me projektorite valgusvihkudesse purjetasime.“

23. aprillil 2016 tähistas kollektiiv juba viiendat tegutsemisaastat ja seda südamliku koduse kontserdiga, kus osalesid ka head sõbrad ja tuttavad, kes on viis aastat koori tegutsemist toetanud.

Koori esimene esinemine viis aastat tagasi koduvalla juubelil.
Esiplaanil dirigent Kalev Lindal.
Foto koori arhiivist

PALJU ÕNNE, ÜLENURME SEGAKOOR!

Ülenurme segakoor asutati 2010. aastal, esimene kooriproov oli 8. septembril ja esimene avalik esinemine oli Ülenurme valla 20. aastapäeva peol sama aasta oktoobri lõpus. Seal edasi sai koor üha uusi esinemiskutseid. Koosluse esimeseks dirigendiks oli Kalev Lindal. 2011. aastal võttis juhtimise üle Marlene Leopard ja aasta hiljem Karina Kivikas ning siis Kertu Liisa Sepp, kes dirigeerib koori tänaseni ja tegi juubelikava ette valmistades ära kõige kandvama töö. Koori senini kaugeim esinemine oli 2014. aasta Prasniekkal, mis on Põhja-Karjala suur õigeusu püha. Loomulikult osaletakse ka igal aastal erinevatel Eesti laulupidudel.

23. aprillil peeti Reola kultuurimajas segakoori viienda tegevusaasta auks hubane kontsert. Tore oli näha kõiki dirigente, kes on aastate jooksul koori juhendanud, ning kordamööda sai igaüks neist korraks ka juubilarkoori ees seista. Öhtu läbiviimisse olid kaasatud ka noored muusikud Heino Elleri nimelisest Tartu Muusikakoolist. Kosmilised helivõnked laskis kuuldavale noor tuubamängija ja segakoori laulja Imre Leopard. Ma pole suurem puhkpillifänn, aga kuulates „Ave Mariat“ tuuba esituses tõdesin, et muusikal on vägi, ja inimesed, kes teevad koos muusikat, mõistavad, mis tähendab ühtekuuluvust. Segakoori juubelikavasse kuulus laule koori mitmekesistest tegutsemisvaldkondadest, lauldi nii klassikalist kooriloomingut kui ka Popkooripidude repertuaarist pärinevat, eelvust tekitas näiteks Punklaulupeo repertuaari kuulunud laul „Käed“.

Kontserdil oli ka oma hästi saladuses peetud üllatusmoment. Järsku oli kuulda lava tagant teistsuguse temperamendiga viisi. Lavale jooksid Ukraina rahvariites kaks naist ja kaks meest. Tegemist on ukrainlaste ansambliga, mille tegevuse üks korraldajatest on meie Ülenurme elanik Galina Strelkovskaja. Midagi nii eksootilist ja põnevat ei osanud kohe oodatagi! Nende särtsakus, kehakeel, hääl, südamlikkus ja usk peegeldusid niivõrd tugevalt, et terve kultuurimaja kiirgas positiivsest energiast. Nende esinemine oli tervituskingitus Ülenurme segakoorile ja tõesti igati värvikas üllatus kõigile kohalolijatele.

Tantsulise elamuse pakkus publikule ja lauljatele naisrahvatantsurühm „Laululind“.

Kontserdile olid esinema palutud ka naabripoisid ehk Haaslava meeskoor, mille juhendajaks Kalev Lindal. Ilus oli vaadata kahe koori vahelist austust. Poisid olid endiselt tasemel ja Kalevi humoorikas hoiak mõjus publikule mõnusalalt. Koos juubilaridega lauldi ka mõned operetimeloodiad, mis olid Ülenurme segakoori kõige esimeseks etteasteks viis aastat tagasi toimunud esimesel kontserdil.

Täna hea kontserdielamuse eest!

Öhtu lõpetas ansambel Must Panter, mille loojaks ja juhiks on Ülenurme segakoori bassilaulja Roomet Feigenbaum.

Isiklikult olen uhke – ja uhked peaksid olema ka Ülenurme valla elanikud, et meil on Ülenurme segakoor, kelle liikmed ja eestvedajad pakuvad võimalust igal valla inimesel tegeleda harrastusega, millel on vägi – laulda. Ja seda üheskoos.

ANDRI VIINALASS,
Ülenurme valla kultuurijuht

Ülenurme segakooril on täitunud viis värvideküllast tegutsemisaastat. Jüripäeval peetud peol olid laval (esireas vasakult) koori kunagine dirigent Marlene Leopard, Elle Kattai, Tiina Täht-Rohusalu, Ljudmila Kongi, Paula Otsa, Külli Vaher, Maiki Linder, Tuulike Patrael, Teele Jai-rus, Ülle Saks; teises reas Astrid Oja, Malle Tenn, Maire Henno, Imre Leopard, Indrek Pähno, Raivo Nisu, Helin Laaneots, Tiia Rõivas, Tiiu Timmusk, Inga Jõgisalu; tagareas, Roomet Feigenbaum, Kalev Vaher, Margus Meos.

Me täname kõiki oma toetajaid ja kaasamõtlejaid, kes on meie laulu-aastaid innustanud ja mõtestanud! Me täname oma peresid ja lähedasi, kes on meie loomingulisi püüdlusi mõistnud ja meie kodunt eemalolekutesse mõistvalt suhtunud!

Sellel hooajal on meil ees veel osalemine Uma Pidol 28.mail Intsikurmus ja Popkooripeol Tartus 2.juulil, üleastumine augustis Ülenurme külapäeval.

Koori dirigent Kerttu Liisa Sepp.
Vallatu foto pärineb segakoori lõbusalt ja laululiselt möödunud jõulupeolt. Foto: Maire Henno

Uus hooaeg algab sügisel uute plaanide ja uute lauludega, mõtteis mõlgub näiteks ilmes-tada oma tulevase etteasteid ABBA lauludega... Lauluhuvilised on meie rõõmsameelse seltskonnaga liituma oodatud ja teretunud – laulame üheskoos oma maailma helgemaks!

KERTTU LIISA SEPP,
Ülenurme sagkoori dirigent

MAIRE HENNO,
koorivanem

Ka jõulusigade pidamisel tuleb kõiki nõudeid täita

Kuigi alates eelmise aasta septembrikuust pole uusi sigade Aafrika katku juhtumeid kodusigadel avastatud, püsib seakasvatustele endiselt väga suur oht. Seepärast peab iga loomapidaja kõiki riske ja nende riskide maandamiseks vajalike investeeringute mõttekust hoolega kaaluma ja arvestama, ka jõulusigade pidamisel tuleb kõiki nõudeid täita.

Suve lähenemine suurendab seakatku leviku riski

Veterinaar- ja Toiduamet (VTA) diagnoosib igal nädalal sigade Aafrika katku kümnetel metssigadel erinevates Eesti piirkondades. See näitab, et viiruse kontsentratsioon looduses on väga kõrge ja seakatku oht pole kuhugi kadunud. Vastupidi – oht uuteks puhanguteks on niisama suur kui aasta tagasi. Vaatamata sellele, et viimased taudipuhangud koduseafarmides diagnoositi enam kui pool aastat tagasi, ei tohiks ükski seakasvataja valvsust kaotada.

Nagu näitasid 2015. aasta taudipuhangud Eestis ja kinnitavad ka naaberriikide kogemused, on kõige suurem puhangute oht just suvekuudel juulist septembrini ning seakatku leviku suvine kõrgaeg alles ees. See on aeg, mil algab suurem metssigade liikumine metsas – otsitakse uusi sööda- ja paaritumisalaseid, sügisel koonduvad metssead pöördudes ning liiguvad karjana koos, suve lõpul tulevad metssead põldudele sööma. Samuti on sel ajal metsas suurem inimeste liikumine ja rohkem võimalusi inimeste ning nakatunud metssigade liikumistrajektoride ristumiseks.

Suurim risk seakatku farmi jõudmisel on inimene

Kuna taudi tõrjumiseks metsas ei ole kiireid ja lihtsaid lahendusi ning oht jääb püsima veel pikaks ajaks, on määrava tähtsusega just see, mis toimub farmis, selle territooriumil ja värvavas. Võitlus katku eemalhooldamiseks nõuab nii suurtelt kui väikestelt seakasvatajatelt väga karmi enesedistsipliini bioohutusmeetmete järgimisel. Väiksemgi eksimus võib põhjustada taudi jõudmise metsast farmi.

VTA ning Eesti Maaülikooli teadlaste koostöös 2015. aasta sügisel seakatku nakatunud farmides läbi viidud täiendavast epidemioloogilisest uuringust selgus, et kõige tõenäolisemad nakkuse farmi sattumise põhjused olid loomade nakatumine viirusega saastunud sööda tõttu ning loomapidajate eksimused bioohutuse nõuete täitmisel. Teadlaste hinnangul sattus bioohutusnõuete vastu eksimisel haigustekitaja tõenäoliselt farmi töötaja jalanõude, rõivaste või laudainventariga, inimeste hooletusest või teadmatusesest. See tähendab, et bioohutusnõuete hoolsama järgimiseks oleks saanud loomade haigestumist vältida.

Nõuded on ühesugused nii suurtele kui väikestele

2015. aasta septembrist kehtestati sigade Aafrika katku puhangu- te tõttu kõigile seakasvatustele uued ja karmimad bioohutusnõuded, et metsas levivast katkust tulenevaid riske maandada. Uute nõuete ohutuse tagamiseks rakendusid ooteaeg söödale ja allapanule, sigade väljaspidamise täielik keeld ja territooriumi tarastuse nõue.

Bioohutusnõuded peavad tagama, et loomapidamine toimuks oludes, kus kogu loomade, inimeste ja transpordivahendite liikumine on range kontrolli all ja kõik bioohutuse tagamiseks tehtud tegevused fikseeritud ja kontrollitavad. Väikemajapidamiste puhul võib sellise kontrolli rakendamine olla keeruline ja investeeringud, mis tuleb ühe-kahe looma kaitsmiseks bioohutusse teha, võimalikku saadavat tulu silmas pidades väga suured.

Kuid katku jaoks pole vahet, kas tegemist on väikemajapidamiste või suurfarmidega – see ohustab ühtmoodi kõiki seakasvatajaid. Seepärast tuleb Veterinaar- ja Toiduamet meelde, et karmistunud bioohutusnõuded kehtivad kõigile seakasvatajatele – nõuded on ühesugused ning VTA kontrollib neid täie rangusega.

Bioohutuskava aitab loomapidajal järke pidada

Üks olulisemaid uusi jõustunud nõudeid oli kohustus ettevõtte või majapidamise vajadustest ja reaalistest oludest lähtuva bioohutuskava koostamiseks. Bioohutuskavas tuleb näidata tegevused, mida seapidaja teeb, et hoida bioohutus farmis kontrolli all.

Bioohutuskava on kirjalik dokument, milles loomapidaja kirjeldab lühidalt loomapidamisega seonduvaid tegevusi (loomakasvatushoones rakendatavad hügieenimeetmed, uute loomade sissetoomise ja teise farmi paigutamise reeglid, loomade sissetuleku ja väljamineku registreerimine, puhastamine ja desinfitseerimine, sõnniku ja allapanu äravedu, korjaste eemaldamine, külaliste registreerimine, farmi teenindava transpordi liikumine jmt tegevused), nendega seotud riske ja riskide maandamist lähtuvalt tudiohust.

Seejuures on tähtis, et need tegevused on kirjas kas vihikus või arvutis, toimuvad plaanipäraselt ning neid on võimalik kontrollida. Bioohutuskava peab olema igal loomapidajal abivahendina igapäevaseks kasutamiseks. Kava täitmise üle arvestuse pidamine annab loomapidajale kindluse, et ta on ka tegelikult teinud kõik oma loomade kaitsmiseks.

Sead peavad olema registris

Kõik loomapidamiseks kasutatavad hooned peavad olema registreeritud Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ametis (PRIA).

Loomataudide tõrjumise seisukohalt on väga oluline, et kõik loomapidajad täidaksid seadusest tulenevat kohustust ning registreeriks loomapidamiseks kasutatavad hooned ja seal peetavad loomad. Register annab järelevalveametile adekvaatse info loomade omanike, päritolu ja asukoha kohta. Nende andmete põhjal korraldatakse nii loomataudide seiret, ennetamist kui tõrjet.

Seepärast on kohustus peetavate loomade identifitseerimiseks ja registreerimiseks sätestatud ka loomatauditõrje seaduses. Veelgi enam – VTA-l on õigus loomade registreerimiskohustuse täitmata jätmise eest määrata rahaträhv eraisikule kuni 800 euro ning juriidilisele isikule kuni 2000 euro ulatuses.

Ühtlasi tuleb VTA meelde, et seakatku riskipiirkondades (II–III tsoon) tuleb sigade oma tarbeks tapmisel teavitada sellest volitatud veterinaararsti või järelevalveametnikku, kes teostab tapaeelse ja järgse ülevaatuse ning võtab vajadusel proovid sigade Aafrika katku välistamiseks. Loomade haigestumisest tuleb viivitamatult teavitada loomaarsti või kohalikku veterinaarikeskust.

Üks siga on ohuks tuhandetele teistele

Eeloleval suvel sõltub väga palju igast üksikust seakasvatajast, kas suudame katku sel aastal farmidest eemal hoida. Ja kaalul on väga palju. Möödunud aastal farmidesse jõudnud seakatku põhjustas suurt majanduslikku kahju kogu Eesti seakasvatusektorile – nii nakatunud farmide omanikele, kes pidid seetõttu seapidamise lõpetama, kui ka neile, kelle seakasvatus jäi Euroopa Komisjoni poolt kehtestatud piirangutsooni ning kes kaotasid sellega võimaluse oma toodanguga kaubelda.

Euroopa Komisjoni poolt aasta lõpul seatud kriteeriumid taudi leviku tõkestamiseks kehtestatud tsoonide määramise ja kaotamise kohta annavad võimaluse taotlelda tsooneerimise leevendamist ühe aasta möödumisel viimasest farmipuhangust. Seda tingimusel, et suvisel seakatku leviku kõrgajal uusi puhanguid ei tule. See tähendab, et üheainsa sea nakatumine võib tuua kaasa tsoonide kaotamise edasilükumise ja põhjustada suurt majanduslikku kahju mitte ainult üksikule loomapidajale, vaid kõigile piirkonnas tegutsevatele seakasvatajatele.

Eestis on traditsiooniks nn jõulusigade pidamine – kevadel võetakse pörsad, et need oma perele ja lähedastele jõulupraeks kasvatada. Sigade Aafrika katku jätkuva ohu tingimustes tuleks jõulusigade pidamise otstarbekust hoolega kaaluda ning hinnata, kas ühe-kahe sea pidamisest saadav võimalik tulu kaalub üles sellega kaasnevad riskid.

Kogu seakatku puudutav teave on koondatud veebilehele www.seakatku.ee.

MAARJA KRISTIAN,
VTA loomakaitse, loomatervise ja söötade osakonna juhataja

Laulukarussellil 3. koht

Laulustuudio Õnnemaa osales 24. aprillil Priiuse Seltsimajas Tartu maakonna lauluvõistluse Laulukarussell 2017 eelvoorus. Laulustuudiot esindas meie tubli laululaps Mariann Mekk, kes saavutas lauluvõistlusel 3. koha.

Palju õnne! Marianni juhendaja on laulustuudio Õnnemaa õpetaja Liis Aliste.

Foto: Pille Mekk

Esimene Viguriga Spordipäev Tõrvandis

Ilmataat kostitas meie esimest Viguriga Spordipäeva suvise ilmaga, mis tõi 30. aprillil kohale üle 30 toredate noore. Ülenurme Noorteolukogu & MTÜ Õnnemaa koostöös sündinud Viguriga Spordipäev pakkus andekatele osalejatele kümme erinevat krutskiga spordiala. Nende hulgas ei puudunud kirjaklambriketi tegemine, pesunäpitsatega käbide korjamine, slaalomijooks puude vahel, kiiruse peale kõrrega vee joomine ega ka pastaka pudelisse ajamine.

Pärast põnevaid spordialasid said osalejad proovile panna oma kaardilugemisoskused. Orienteerumise teekond ei olnud pikk, kuid silmaringi küsimused pikendasid ajalist kestvust küll. Kontrollküsimuste punktides seisti silmitsi kaasahaaravate küsimustega, mille raames pidi vahet tegema lumikellukesel ja märtsikellukesel, teadma „Sipsiku“ autorit ning ka seda, kui palju on taevas tähti, ja palju muudki põnevaid.

Volbripäeva tähistamiseks lõpetasime vahva Viguriga Spordipäeva lõkkega ning maiustasime üheskoos grillitud vahukomme.

Kohtumiseni järgmistel sündmustel!

JAN KERON KALM,
Ülenurme Noorteolukogu

Ülenurme ning Tõrvandi Pere- ja noortekeskuste tegevused JUUNIS JA JUULIS

1. juunil lastekaitsepäev „Tervis ja rõõmud“ – tervislik lastekaitsepäev koostöös Ülenurme Gümnaasiumi algklassimajaga, osalevad 4.-5. klasside noored ning noortekeskuste vabatahtlikud.

6.–8. juunil MTÜ Õnnemaa tantsugrupi Neptune tantsulaager Tartumaa Tervisespordikeskuses

9.–10. juuni matk Ülenurme Noorteolukogu huvilistele koostöös Ülenurme Noorteolukoguga

13.–19. juuni Ülenurme valla noorte töömaleva esimene vahetus

17. juuni – MTÜ Õnnemaa osaleb Ülenurme Gümnaasiumi 9. klasside lõpuaktusel.

21. juuni – MTÜ Õnnemaa osaleb Ülenurme Gümnaasiumi 12. klasside lõpuaktusel.

22. juunil Ülenurme valla jaanituli – MTÜ Õnnemaa kultuuriprogramm ja tegevuste läbiviimine noortele

25. juuni – 2. juuli rahvusvaheline noortevahetus „No selfphones, No problems, Or What?“

4.–10. juuli Ülenurme valla noorte töömaleva teine vahetus

Ülenurme Pere- ja noortekeskus on avatud

9. juuni kell 12.00 - 16.00

10. juunil kell 11.00 - 15.00

27. juunil kell 11.00 - 15.00

28. juuni kell 14.00 - 17.00.

Tõrvandi Pere- ja noortekeskus on avatud

2. juunil kell 14.00 - 18.00

3. juunil kell 12.00 - 15.00

6. juunil kell 11.00 - 16.00

7. juunil kell 12.00 - 16.00

8. juunil kell 15.00 - 18.00.

NB! 11. juuli – 7. august noortekeskused puhkusel!

Info: Kersti Leis,
tel 5331 5342,

kersti@onnemaa.ee,
www.onnemaa.ee,

Facebookis Ülenurme Pere- ja noortekeskus, MTÜ Õnnemaa
Kaisa Alliksaar,
tel 5666 3412

Ülenurme
JAANIPÄEV
Eesti Põllumajandusmuuseumis
22. juunil kell 19

Esinevad Ülenurme valla lauljad ja tantsijad jaanipäeva mängud suurtele ja väikestele jõukatsumised rahvuslikes spordialades
Töötoad

Laat ja jaaniloos
Lastele hobusõit ja mängud
Õhtujuht: Mikk Sügis

Sisepääs: 2€
Kuni 12. aastased
(kaasa arvatud)
lapsed TASUTA!

Laval
ANNE VESKI

Ülenurme Vallavalitsus • Lihti Kõrts • MTÜ Õnnemaa • OÜ Vippa
Pargi 4, Ülenurme tel: +372 738 3810, +372 5372 7124
epm@epm.ee www.epm.ee

EESTI LENNUPÄEVAD 2016

Eesti lennupäevad 2016 toimuvad Eesti Lennundusmuuseumi territooriumil ja selle kohal olevas õhuruumis **4.-5. juunil**.

Kavas on lennuprogramm, kultuuriprogramm, langevarjurite, purilendurite ning mudellendurite esitlused, lisaks ka hulk erinevaid atraktsioone ja koostööpartnerite esitlusbokse.

Tähistatakse Tartu Ülenurme Lennujaama 70 aasta juubelit ajaloo ülevaatestendide ja minikonverentsiga. Lennuprogrammis esinevad Scandinavian Airshow oma "taevakiisudega", Leedu vigurlennuäss Jurgis Kairys oma AirBandits grupiga, Õhuväe ja PPA Lennusalga helikopterid.

Toimuvad ka huvi- ja VIP lennud.

Täpsem info ja orienteeruv ajakava Eesti Lennundusmuuseumi koduleheküljel
<http://www.lennundusmuuseum.ee/lennupaevad/>

Ülenurme Muusikakooli 25. lend

Foto: Kalju Tisler

SEBASTIAN JUHT (klaver, õpetaja Kaja Tavita)
PILLE-RIIN KURRIKOFF (flööti, kiituskiri, õpetaja Heili Mägi)
LIISI OJA (rütmmuusika laul, kiituskiri, õpetaja Ursel Oja)
AN PRIKS (viul, kiituskiri, õpetaja Evelin Tammiku)
KAROLIINE PÄRLIN (rütmmuusika laul, kiituskiri, õpetaja Ursel Oja)
LIIS REIMAND (klaver, kiituskiri, õpetaja Aime Vestmann)
KRISLIN SARAP (klaver, õpetaja Riina Ilves) /puudub pildilt/
BRITA LII SEI (klaver, kiituskiri, õpetaja Inge Pääkk)
KÄROL SOODLA (klaver, õpetaja Ave Hernits)
PAULINE VÄHI (rütmmuusika laul, kiituskiri, õpetaja Ursel Oja)
JOONAS VÄLI (tenorsaksofon – üldkultuuriline ainekava, õpetaja Ursula Chillaud)
GERTRUD METSA (rütmmuusika laul/klarnet – vabaõpe, õpetajad Ursel Oja ja Ülo Laanesaar).

Vastuvõtukatsed muusikakooli toimuvad 28. mail kell 10.00

Ülenurme-Haaslava rattaralli

23. aprillil sõideti esimest korda Ülenurme-Haaslava rattarallit. Distantse jagus jagus päris pisikestest proffideni välja ning toredalt veedetud rattapäevale Tartu Terminali Tõrvandi tankla ees tuli ka külalisvõistlejaid nii Lätist kui Venemaalt. Päeva naelaks kohalikele olid kindlasti Kommipommi minirallid, kus sai 150 last sõidurõõmu tunda.

Põhisõit (98 km) peeti kevadistes tingimustes, kus poolel võistlusmaal sadas tugevat vihma, mis muutis sõidu veelgi raskemaks. Rasked olud aitasid seda enam eraldada tugevamad ratturid massist ning juba päikeselises võistluslinnakus finišeeris esimesena 16-mehelisest jooksikutegrupist Karl Patrick Lauk (Saaremaa Viiking). Saarlane edestas finišispurdis Tartumaa meest Norman Vahtrat (Rein Taaramäe Rattaklubi). Kolmandana lõpetas Luksemburgi profiklubis Leopard sõitev Aksel Nõmmela. Naiste arvestus triumfeeris Veloplus Torq Pro Teami esindaja Liisa Ehrberg, edestades Pelotoni rattaklubi Janelle Uibokandi ja TÜASKI Mae Langi.

41 km pikkusel rahvasõidul osalesid ka kuni 16-aastased noorsportlased, kellele anti stardis üheminutilise edu teiste ees. Rahvasportlastel õnnestus distantsi jooksul küll noored püüda, aga finišiheitluses olid teravamad siiski noored ja võidu viis koju Väandra Viko poiss Sten Lehemets.

Tulevikulootuste tänavasõidu parim oli Joonas Kurits (Rein Taaramäe Rattaklubi) ja parimaks klubiks tuli Rein Taaramäe Rattaklubi.

Korraldajaklubi Pelotoni ratturid näitasid samuti head taset ja tulevikulootuste tänavasõidul oli Arti Ilves 7. ning Mihkel Paloots 11. Põhisõidul võitis Kristjan Oolo vahefiniši Kurepalus ja lõpetas sõidu 8. kohal, Silver Schults oli 11.

Korraldajaklubi Pelotoni treeneril Endrik Puntsol oli eriti hea meel, et Kommipommi lastesõitudele kogunes nõnda palju lapsi. „Proovime oma jalgrattaklubiga Soinas kanda kinnitada ja hea on näha, et ümberkaudu on nõnda palju noori, kellel meeldib rattaga sõita. Ootasime osalema 150 last ja see soov ka täitus.“

Peakorraldaja Rene Mandri arvas, et üritus saab kindlasti toimuma ka edaspidi: „Olen väga rahul, et leidsime head koostööpartnerid kohalike omavalitsuste ja sponsorite näol. Ka rahvas võttis esimest korda toimunud ürituse hästi omaks ja kindlasti toimub 2017. aastal II Ülenurme-Haaslava Rattaralli.“

Rattaralli tulemused on näha aadressil <http://abckompuuter.ee/wp-content/uploads/ÜlenurmeHaaslava2016/ÜlenurmeHaaslava2016.htm>.

Hüvasti, austatud Kalju Roosve!

07.03.1929 – 02.05.2016

Paljud praegused ja endised ülenurmelased on teda nimetanud lugupidavalt Papa Kaljuks, sest Kalju Roosve oli sõbralik ja hooliv ning inimlikult lähedane nendega, kellega ta eluteel kokku puutus, oli pühendunud perekonnapea.

Kalju Roosve sündis Pärnumaal Saarde vallas põlises põlluharijate peres. Kohapeal alanud haridustee tõi teda edasi õppima Tartusse. Keeruliste poliitiliste olude sunnil tuli tal statsionaarsed õpingud Eesti Põllumajanduse Akadeemias katkestada – Kalju vanemad küüditati Siberisse ja Kalju nimetati kulaku pojaks. Siiski ei jäänud noormehel keerulistest oludest hoolimata kool lõpetamata –

1954. aastal lõpetas ta zootehnikuna EPA mittestatsionaarse osakonna.

Kogu tema töömeheelu on seotud põllumajandusega: EPA Ülenurme õppe- ja katsekatsemajandis oli ta edukas juht, kes aitas mitmeti kaasa kogu Ülenurme kandi arengule. Tänu oma töökuusele ja järjekindlusele sai kunagisest „kulaku pojast“ suure ja eduka majandi juht. Tema eluteele jäi silmapaistva märgina veiste, sigade ja hobuste tõufarmide rajamine ja arendamine, peekonsigade kasvatamise süsteemi rakendamine, Ülenurme Õppe- ja katsemajandi loomine ja selle viimine näidismajandi tasemele. Tema sooviks oli viia edasi põlluma-

jandust ja karjakasvatust Ülenurmes. Samas oli talle tähtis inimeste heaolu ja töötamistingimused. Suurt muret tundis ta ka oma töötajate lastele hea hariduse andmise pärast. Majand ja selle töötajad olid heal järjel, direktor oskas koos oma meeskonnaga mõelda ja majandada. Kalju Roosve oli kindlakäeline juht, samas mõttes kõikide olukordade maksimumlahendustele.

Aastatel 1989-2001 juhtis Kalju Roosve Eesti Põllumajandusmuuseumi, millest kujunes meie põllumajanduse ajaloo uurimise ja tutvustamise oluline ja atraktiivne keskus. Tema algatusel alustati Ülenurme mõisakompleksi korrastamist ning mitmeid tänaseks traditsiooniliseks muutunud üritusi.

Kalju Roosve töökust on erinevate riigikordade ajal lisaks arvukatele diplomite ja medalitele tunnustatud mitmete riiklike autasudega: 3 Tööpunalipu ordenit, teenelise põllumajandustöötaja aunimetust, Tartu maakonna teenetemärk Kuldne Tammeoks ja Eesti Vabariigi teenetemärk Valgetähe IV klassi orden. Kõige südamlikumaks austusavalduseks vallarahva poolt oli Kalju Roosvele Ülenurme mõisaparki nimelise pingi panek – see oli siitkandi rahva siira tunnustuse, tänu ja poolehoiu avaldus.

Lahkumine teispoolsusse on mõtlemapanev oma lõplikkuses ja pöördumatuses...

Laupäeval, 7. mail heljus soojalt paistvast kevadpäikesest hoolimata Ülenurme vallasüdames justkui kirbelt kurblikku hõngu. Kalju Roosve sugulased, sõbrad, tuttavad, kolleegid olid kogunenud, et avaldada Papa Kaljule austust ja saata ta lugupidamisavalduste saatel viimsele teekonnale. Värika mehe väärt tegudega täidetud elutee on lõpuni käidud...

SEE AASTA TULEB KEVAD TEISITI

See aasta tuleb kevad teisiti, tiu-tiu! ja teisiti, see aasta teisiti, ja kevad teisiti ja tuleb teisiti, tiu-tiu! ja teisiti ja hoopis teisiti.

Nii räägib kevade tulekust Hendrik Visnapuu, sama võiks ka läheneva suve kohta öelda - äkki tuleb ilusam ja soojem kui eelmine. Kuigi ootame alatasa millegi muutumist, kordub ikka üks ja sama ning seda ka koolis. Jälle on lõppemas tundide aeg, jälle on tulemas lõpueksamid, taas on koolipere ära saatmas oma armsaks saanud lapsukesi! **Soovime neile õnne, edu ja vähemalt mõnegi soovi täitumist.**

koolilehe toimetus

12.A KLASS

Karola Hiimäe	Merit-Karmel Annamaa
Katrin Kello	Germo Pärl
Kärt Kokk	Grenelin Herlis Raud
Kert Kõiv	Romet Room
Ülari Kärner	Rasmus Roonurm
Anett Kõöp	Janeli Rosenthal
Kaimar Kübe	Randar Saluveer
Rasmus Kübe	Hanna-Liisa Sarv
Liisi Lõhmus	Arthur Taavet
Alice Madisson	Paul Artur Timmusk
Mirjam Manglus	Sten Trahv
Carmen Märtsen	Karl Tõnne
Keit Mürk	Liina-Grete Uibopuu
Kättriin Nilbe	Oskar Vaher
Stella Ojalaid	Vare Lilli-Mai
Anete Pleksner	

Klassijuhataja Külli Loos

Meie klassi iseloomustab „Kevade“ alguslause: „Kui Arno isaga koolimaja jõudis, olid tunnid juba alanud.“ Meist saab kindlasti kõige ilusam lend. Selle oleme välja teeninud hommikuse iluune arvelt, kuid loodame, et õpetajad andestavad meile selle.

Väikesest tundi hilinemisest hoolimata on 12.a klassi õpilased väga õpihulised ja kohusetundlikud noored. Meie klass on väga värvikirev. Andekaid inimesi leiab igast eluvaldkonnast. Meil on osavaid sportlaseid, vanatehnika parandajaid ja andekaid sõnaseadajaid. Ütle

amet ja meil on selle esindaja olemas.

12.a klassi õpilased kirjeldavad ennast ise kohusetundlike asjaajajätena. Me oleme nutikad ja head kooliskäijad. Lisaks kõigele sellele oleme äärmiselt õpihulised.

Tahaks teha suure kummarduse kõikidele õpetajatele, kes on meile jaganud tarkusetari ning puhunud tuule meie tiibadesse. Nüüd on jäänud veel vaid lõpetada oma lend heade tulemustega ning seda me ka kindlasti teeme.

MIRJAM MANGLUS KUI ÜLENURME GÜMNAASIUMI PARIM KUNSTITUNDJA

Mirjam Manglus

23. aprillil 2016. aastal tulid Tallinna Pelgulinna Gümnaasiumisse kokku parimad noored kunstnikud Eesti koolidest. Toimus IV üleriigiline kunstiolümpiaadi lõppvoor. 20. veebruaril 2016 toimus piirkondlikes voorudes selgitati välja parimad, kes said võimaluse esindada oma linna või maakonda. Lõppvoorus võistles gümnaasiumiastmes 32, põhikoolis aga 31 osavõtjat. Eelvoorudes osales 19 erinevat piirkonda, õpilaste osavõtt oli rohkemvõimeline. Lõppvooru kutsuti vaid kaks parimat ainetundjat linnast või maakonnast. Tartu maakonda esindasid meie kooli abiturient Mirjam Manglus ja Nõo Reaalgümnaasiumi õpilane. Olümpiaadi lõppvoor, kus osalesid 60 erineva kooli õpilased, koosnes traditsiooniliselt kolmest etapist: kodune loovtöö, teooria ja kohapealne loovtöö.

Gümnaasiumi koduse loovtöö teema oli sel aastal **Üksi ja koos**. Gümnaasistid said võimaluse mõtiskleda oma loovtöös mitmete oluliste teemade üle. Õpilased võisid valida teostuseks kas maali

või värvilise joonistuse. Gümnaasistide kodune looming oli sel aastal sisuliselt huvitav, isikupärane ja ka tehniliselt suurepäraselt teostatud.

Gümnaasiumi kohapealse loovtöö teema oli **Kaasaegne kangeline või kangelanna**. Ülesandeks oli maalida modelli järgi figuuri, kujutades teda kaasaegse kangelasena. Modelli võis pildistada ja kasutada, maalides fotot. Fooni lahenduses kasutasid noored kunstnikud fantaasiat. Ülesanne eeldas head kujutamisoskust, teadmisi näo ja figuuri proportsioonidest ja loomingulisusest.

Mirjam Mangluse esinemine tõestas, et ta on andekas ja tubli noor kunstnik. Tänavu saavutas ta vabariigis 10. koha. Ta on pääsenud vabariikliku vooru ka eelnevatel aastatel.

Kevadel kaitseb Mirjam Manglus lõputööd teemal „Akrüülstiilis maal“.

Piret Saag-Pilt

12.B KLASS

Arlette Arendi	Edwin Kurg
Gerda Bergmann	Lea Lopp
Cätlyn Ereline	Karl-Cardo Mere
Elina Gerassimov	Kristi Murumets
Chris-Jorma Jaagu	Marti Mägi
Margo Janisk	Kaur Rooden
Egert Jõesaar	Elisabeth Saar
Hendrik Jürgenson	Karl Saarman
Steven Kabanen	Taavi Täivere
Kea Kadak	Carolín Talvar
Christian Kalme	Kreetu Traat
Kaspar Kalpus	Keithy Tulik
Helen Kann	Aron-Antti Vaino
Sten Erik Klaos	Hannes Varik
Marie Kristerson	Greta Viljak
Hannes Kruuse	Jan-Samuel Vogelainen

12.b, esiplaanil hõbedane duo ja kuldne trio

Klassijuhataja Viive Peiker

Albert Camus' esimene filosoofiline essee „Sysopphose müüt“ kõneleb inimese mängitavast osast kogu maailma näidendis. Kõigi põhi-eesmärk on ületada absurdi – mõttetuse piiri. A. Camus näeb, et igal inimesel on oma nägemus absurdi ületamisest. See on visioon, tahe ja valmidus kulutada piiratud ressursi – aega millegi nimel. Absurdi ületamine on nägemus, kuidas jätta endast märk, mis igapähe mõttes on isemoodi.

Meie, noorte elueesmärk on planeerida aega nii, et me ei peaks hili-emas elus ohverdama meeletult tunde pere arvelt, et muretseda ressursi, mis on tänapäeva elukorralduse juures välimatu – raha. Kokkuhoidva ja kindlustatud pere loomine on meie personaalne visioon, ületamaks absurdi. Kuid miks tundub aeg ressursina vähetähtis? Aja-ressurss paistab väheoluline, kuna seda näib olevat lõputult ning just seepärast tuleb sellesse suhtuda erilise ettevaatusega. Korvpallimaailma kõigi aegade parim tagamängija Michael Jordan on öelnud: „Ma ei kaotanud ühtegi mängu, mul sai lihtsalt aeg otsa“. Aega ei ole kellelgi palju, seega tuleb hinnata iga hetke, sest lõpp võib tulla ükskõik, millal. Aeg on kui eelarve – piiratud ressurs, mida saab ümber mängides tõsta ühest taskust teise, et tagada tasakaal ja rahulolu kõigi süsteemis, ükskõik kui suures, olevate inimeste vahel.

Marti Mägi

ÄRALEND

See maja jääb kevadel tühjaks
linnud lendavad ära elusuve seiklustemaale
rõõmsalt, ootusärevalt
argipäev vaotab maani
siiajääd elavad igapäevast elu
nagu igal pool siiaamaani
ja teavad
ka äralennanud hakkavad elama
igapäevast elu
nagu igal pool
siiaamaani see teadmine teeb valu

Klassijuhataja Viive Peiker

ÜG ÕPILASED OSALESID ÕPILASTE TEADUSTÖÖDE RIIKLIKUL KONKURSIL

Steven Kabanen ja Viive Peiker õpilaste teadustööde riiklikul konkursil

Õpilaste teadustööde riiklik konkurs toimus sel aastal 28. ja 29. aprillil Kultuurikatlas juba 15. korda. Konkursile laekus 158 tööd 63 koolist, neist 31 olid põhikooliõpilaste loovtööd ja 127 uurimust oli gümnaasiumiõpilastelt. Vabariikliku konkursi lõppvooru õpilaste teadusfestivalile valiti 99 stendiettekannet.

Ülenurme Gümnaasiumi esindas lõppvoorus abiturient Steven Kabanen tööga „Valgetähe kavaleri Tarmo Kerstna lugu“, mis oli žanriilt ainuke elujutustus ehk *life writing* ja pälvis žüriilt (Toomas Vaimann, Maie Kiisel ja Krista Aru) kiitva hinnangu. Tähelepanu äratas ka meie kaunit kujudatud poster.

Teadusfestivali kaks päeva möödusid linnulennul, lisaks stendiettekannetele toimusid teaduse populariseerijate esinemised ja huvitavad töötoad. Katelde saali laval sai näha Rakvere Reaalgümnaasiumi teadusteatri „Tipp ja Pauk“ ning Eesti Maaülikooli esitlust „Elav teadus“. Teisel festivalipäeval oli kohal Psühhobuss ja

toimus ka Teaduskeskuse AHHA etendus „Appi, matemaatika?!“

Teadust populariseerisid kõik Eesti kõrgkoolid. Tartu Keskkonnahariduse Keskuse tööd õpilastega tutvustasid ÜG abiturient Lea Lopp ja meil põhikooli lõpetanud Liisi Ilves. Oma töid-tegemisi tutvustasid ka õpilaste teadusajakiri Akadeemiake ja Eesti Tootukassa.

Festivali lõpetas parimate autasustamine. Rahalised preemiad andis üle haridusminister Jürgen Ligi. Lõppüritusel esines ansambel Ellad, keda juhendas Mirjam Dede. Festivali juhtis Marek Sadam. Kõik õppurid ja nende juhendajad said hulgaliselt meeneid ja Eesti Teadusagentuuri poolt välja antud kogumiku, mis sisaldas kõigi konkursile esitatud tööde kokkuvõtet.

Need olid sisukad päevad nii õpilastele kui ka nende juhendajatele.

Viive Peiker, juhendaja

9.A KLASS

Rando Aigro
Rauno Arumägi
Marleen Babiš
Christine Bitter
Aulika Ellermaa
Mait Kaha
Raimond Keerdo
Kirsti Kiisler
Hendrik Kruustük
Robin Erih Kubpart
Risto Mäekink
Anett Nurmsalu
Kairi-Liis Roonurm
Saskia Rozental
Brita Lii Sei
Aleks Tabo

Steven Tompel
Iris Vaask
Joonas Väli

Klassijuhataja Piret Tammar

LUGUPEETUD 9.A KLASS!

Oli päikeseline aprillikuine koolipäev, kui palusin teil kirja panna oma mõtted meie klassi kohta. Olin valmis selleks, et panete paberile saaks-ainult-rutem-kaelast-ära read.

Sain meeldiva üllatuse osaliseks – enamust teist arutles väga asjalikult selle üle, millised te klassina teistele tundute ja millised te enda arvates olete. Me ei ole küll kuulsust kogunud kui kõige kokkuvõetavam klass, kuid tore oli lugeda järgmisi mõtteid.

Kõigil on omad head küljed ja omad küüesud. Alati kui tuju on halb, suudab vähemalt üks inimene seda muuta ja visata ühe vahva nalja.

Meie tüdrukud on toredad ja sõbralikud.

Meie klassis on õpilasi, kes on väga abivalmid. Alati kui abi tarvis, ei jäta keegi kedagi hätta. Jään igatsema sõbrannasid, kellega koos need aastad läbi käisime ning kes on olnud suureks toeks ning koolis väga vajalikeks meelalahutajateks.

Meie inimestel on süda õiges kohas. Ükskõik milline häda kedagi tabab, ei pea oma murega üksi jääma. Ülenurme Gümnaasium on mulle kui teiseks koduks saanud.

Väga muhe klass. Isegi kui on olnud tüülisid, oleme alati sõbraks jäänud.

Kes jääb igatsema bussisõite ekskursioonidele, kes söögivahetunde, kus söögilaua taga sai koos naerud; kes meenutab seda, kui tüdrukud otsustasid terve päeva inglise keeles rääkida; kelle suurimaks elamuseks jääb seikluspargi trossi otsas rippuv klassijuhataja.

Klassivanem Rando pani kirja lausa lõpukõne väärilised read: „Linnud laulavad, päike paistab, varsti on eksamid ning kool saab läbi. Mida ma oskan meie klassi kohta öelda? Teiega on olnud äärmiselt tore kõik need üheksa aastat läbi käia. Mõned küll lahkusid meie klassist, mõned tulid meie klassi, kuid olime oma koolis üks vähemmuutuva õpilaste arvuga klasse. Täna kõik õpilasi ja õpetajaid, kes muutsid minu põhikoolitee põnevaks ja huvitavaks. Jään teist puudust tundma, kuigi me ei saanud kõige paremini läbi. Järgmisel õppeaastal loodan oma kooliteed jätkata linnakoolis ja soovin kõikidele õpilastele ja õpetajatele, kes siia jäävad, öelda „aitäh!“

Toreda komplimendina kõlasid Hendriku sõnad:

„Ma väga loodan, et mu klassikaaslased ei saa ühtegi linnakooli sisse, kuna siis nad jääksid siia.“

Hoian teile kõigile põialt nii eksamiteks kui selleks, mis tuleb peale 2016. aasta suve. Leidke

oma edu ja õnne valem Ülenurmel või kusagil mujal, leidke tee üksteise juurde ka edaspidi, kas siis Facebook'i- või päriselus.

Parimate soovidega
teie õpetaja Piret

Lenname kõrgele!
Piret Tammar

9.B KLASS

Antti Raiki Avaste
Johanna Eliise Hiimäe
Birgit Jõgi
Mattias Kazbekov
Rimo Kirk
Hans-Andero Kivi
Kertu Kollo
Emily Kull
Sven-Erik Liblik
Elisabeth Okk
Victoria Pedjasaar

Josep Markus Roots
Carl-Hans Sammel
Matti-Matias Sivula
Juri Smertin

Klassijuhataja Kaspar Koolman

9.b KLASS MEENUTAB

Meenub Carl-Hansu tunnetepäevik, mille sissekandeid vahetunnis vaikselt istudes kuulasime. Kuulasime oma poeetilise klassivenna lugemist ja just sel hetkel valitses meie vahel täielik ühtekuuluvustunne. Samaaegselt meenusid kõik mälestused möödunud 9 aastast ja tundsin siirast armastust nende inimeste vastu.

1. klassis oli kunstitund, kõigil olid asjad igal pool laiali ja näod värvised. Tundub, nagu oleks see olnud eile, kui me väikesed olime! 2. klassis käisime loomaaias, istusime pinkidel ja sõime suhkruvatti, kõik naersid ja olid rõõmsas meeleolus. 3. klassis ronisime aknast välja, aga õues oli väga külm ning lumi maas, hiljem saime õpetajalt pahandada, aga asi oli seda väärt. Spordilaagrites lolluste ja lõbu käigus tekkinud arme vaadates meenuvad kõik need naeru ja adrenaliini täis hetked, hirmujuttude rääkimine ja teiste kummitamine. 5. klassis spordilaagris kolkisime poiste toa akna taga ja see läks katki, ütlesime teistele, et see lagunes ise ära. 6. klassis käisime Pärnus Terviseparadiisis, lasime torudest alla, käisime rannas, nautisime päikest, öösel tegime igasuguseid lollusi, üks surnud kala poetati klassivenna voodisse, hommikul käisime päikesetõusu vaatamas.

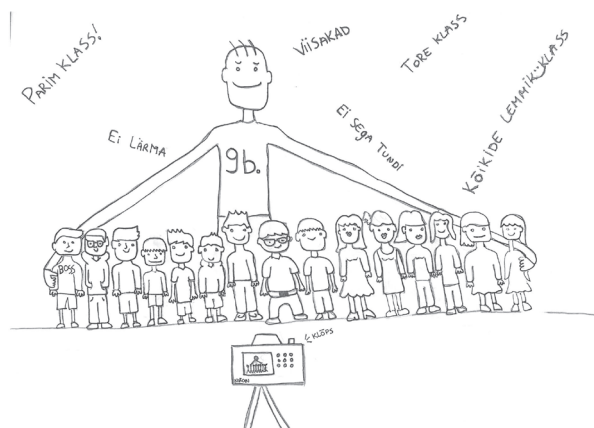
Mäletan lugemisööd, kõigil olid magamiskotid ja palju süüa kaasas. Jooksime öösel ringi, sõime rämpstoitu, põgenesime õpetajate eest. Magama saadi alles varajastel hommikutundidel. See pakkus meile palju nalja.

Meenuvad seiklus tulekustutiga, kadumine Tallinnas, kummitused laagris, seiklus Pärnus, toredad ärajooksimised õpetajate eest, spordipäeval saadud võidud, koos klassiga ühine halbade hinnete parandamine.

Iga kord, kui keegi õpetajaga vaidles, oli alati teistelt toetust.

Me saime iga olukorraga hakkama. Meil polnud kunagi igav. Me suutsime ikka vahel pahandust teha.

Olime kõige kokkuhoidvam klass. Meie klass on jäänud 9 aasta vältel aina väiksemaks, kuid saanud üha lähedasemaks.

Autor – Juri Smertin

9.C KLASS

- Kaur Allaje
- Kirsika Annuk
- Mark Gerassimov
- Kevin Järvpõld
- Lauri Jürgenson
- Merili Kangro
- Kevin Kraus
- Anett Kreinin
- Karl Kõiv
- Eva Limbak
- Lauri Lopp
- Melissa Melder
- Kristen Orin
- Koit Reinkubjas
- Krislin Sarap
- Erik Sarik
- Giisela Sprenk
- Carlis Henrich Aduson
- Karl Markus Kõivastik

Klassijuhataja Marina Kamenskaja

9.c KLASS MEENUTAB

Enamus meist on olnud koos 9 aastat ja selle aja jooksul oleme kogunud kõike: naeru, nuttu, kurbust jpm. Me olime väga ühtne klass. On mindud läbi raskuste ja õppetunnid kätte saadud. Oleme valanud verd hinnete ja saavutuste eest, see on olnud pikk võitlus elu ja tulemuste pärast. Olime sõbralik, kuid pidevalt hilinev klass. Kui me ikka midagi tahtsime, siis võtsime kõik kampa. Sel aastal saime kõige sõbralikumana klassi tiitli.

Ilmselt olid meie klassi parimad koomikud Carlis, Karl, Karl Markus ja Erik!

Meie klassis on ka selliseid väiksemaid õpilasi – Krislin, Koit, Lauri J, Lauri L ja Giisela –, nad ei käi närvidel, on alati meeldivad.

On olnud päevi, mil kõigil oli paha tuju ega olnud tahtmist rääkida ja õpetajad said meie peale kurjaks, et me ei viitsi õppida, ja panid meid kirjalikku tööd tegema.

Meenub põhilause: „Kristen, anna vihikut!“

Meenuvad reisid: Venemaa (jooksime giididele

järele, ei osanud vene keelt rääkida, ei tundnud kella), Kubija, Saadjärve, Pärnu.

Algkoolis pesime kolmekesi kraanikausis pead.

Aeg-ajalt toimus loomulik kadu – iga tunniga jäi rahvast vähemaks.

Meenuvad jõulud, kui tegime koos klassiga ise süüa, Eriku ja Anetti „nullised“ naljad (kes teab, see saab aru), Karli vaidlused õpetajatega, Krausi seiklused koolis, Kirsika järjekindlus tuua iga tunni alguses kapist asju, kui Karl meid matemaatikaklassi luku taha pani, vahetunnidiskod (kui õpetajat klassis polnud), 5. klassi lõpupidu.

Ei tohi unustada ka klassijuhatajat, kes mööda kooli alati jooksis ja muretsetes meie pärast. Ta oli alati abivalmis, hooliv. Ta õpetas meid väga hästi. Me hoidsime oma klassijuhatajat ja tegime talle üllatusi.

Kahju, et nüüd lähevad kõik laiali, raske on ette kujutada ühtsemat ja lähedamat klassi.

Greete Vint